

**ORGANISASJONSUTREDNINGEN
KRIMINALOMSORGEN
2014**

**ARBEIDSGRUPPE FOR
SIKKERHET OG DOMSADMINISTRASJON**

Leder for arbeidsgruppen Agnes Inderhaug	Deltagere i arbeidsgruppen Ingeir Klemetrud Marit Orstad Waldeland Geir Jakobsen Knut Gjerde
---	--

Innhold

1. OM ARBEIDET.....	2
1.1. Fagområde	2
1.2. Innledning.....	2
2. OPPGAVER TIL SENTRALT NIVÅ	2
2.1. Arbeidsoppgaver som naturlig faller på et sentralt nivå, men som kan legges til et kriminalomsorgssenter om en velger dette som lokalt nivå	2
2.2. Arbeidsoppgaver som naturlig faller på et sentralt nivå uavhengig av hvilken modell en velger for det lokale nivået.	6
3. OPPGAVER TIL LOKALT NIVÅ.....	6
4. OPPGAVER MED UKLAR TILHØRIGHET I EN TONIVÅMODELL	7
5. REDEGJØRELSE FOR KONSEKVENSER	7
5.1. Suksessfaktorer	7
5.2. Risikofaktorer og konsekvenser	7
5.2.1. Risikofaktorer	7
5.2.2. Økonomiske konsekvenser	8
5.2.3. Administrative konsekvenser	9
5.2.4. Konsekvenser for forvaltningssamarbeidet	9
5.2.5. KDI's kontrollspenn innenfor anbefalte løsninger	10
6. KONKLUSJON	10

1. OM ARBEIDET

1.1. Fagområde

Sikkerhet og domsadministrasjon

1.2. Innledning

Arbeidsgruppen har hatt to samlinger. Underveis har arbeidsgruppen rådført seg med regionale sikkerhetsinspektører og domskoordinatorer. Arbeidsgruppen har i vedlagte oversikt samlet de arbeidsoppgaver som utføres av sikkerhetsinspektører og domskoordinatorer på regionalt nivå.

Arbeidsgruppen ser at dersom et kriminalomsorgssenter får myndighet, enten lovpålagt eller delegert, både til å fatte avgjørelser/overprøve og/eller instruere lokalt nivå, kan flere av arbeidsoppgavene som arbeidsgruppen har lagt til sentralt nivå bli utført i et kriminalomsorgssenter. Arbeidsgruppen har av den grunn tatt forbehold om dette i matrisen for oppgaver som kan plasseres på sentralt nivå.

Hvis en derimot går for en flat tonivå modell er arbeidsgruppen av den oppfatning at arbeidsoppgavene i matrisen under 2.1 bør legges til sentralt nivå.

2. OPPGAVER TIL SENTRALT NIVÅ

2.1. Arbeidsoppgaver som naturlig faller på et sentralt nivå, men som kan legges til et kriminalomsorgssenter om en velger dette som lokalt nivå

I venstre kolonne framkommer kjerneoppgavene, som i dag tilhører regionalt nivå. I høyre kolonne beskrives og eksemplifiseres oppgavene.

Oppgaver	Kort beskrivelse av gjennomføring
Straksvarsling ved alvorlige hendelser i enheter og oppfølging av disse.	Ved alvorlige hendelser som rømning, selvmord, selvmordsforsøk, voldsepisoder, opptøyer, gisselsituasjon, brann, død og andre hendelser som er kritiske for enheten, situasjoner som kan antas å påkalle medias interesse og situasjoner som krever regelendring (oppramsingen er ikke uttømmende) melder enheten dette til en person ved regionkontoret. Regionkontoret vurderer og avgjør om saken skal meldes videre til KDI. Enheten kan få rådgiving i håndteringen underveis i situasjonen. Videre blir hendelsen en sak hvor rapporter og enhetsleders vurdering gjennomgås og håndteringen vurderes opp mot gjeldende regelverk og rutiner.
Varsling fra politiet ved flytting av innsatte, endring av trusselbildet i enhetene	Her må en umiddelbart vurdere trusselbilde og fangesammensetning ved den enkelte enhet. En må samhandle tett med politiet underveis. Effektivitet på dette området fordrer at dette styres utenfor de

og en risikovurdering ved nye pågripelser.	lokale enhetene ved at man har et overblikk og kan se flere enheter i en sammenheng. På den andre side må man være så nær at man kjenner enhetene; både bygningsstruktur, organisasjonsstruktur og bemanning for å kunne gjøre gode vurderinger. En god håndtering fordrer også et høyt kompetansenivå på etatens fagsystemer.
Straksvarslinger fra KDI og oppfølging av konsekvenser varslingen gir.	Her tenker vi på meldinger som for eksempel forhøyet beredskapsnivå. Innhenting av handlingsplaner og tilbakemeldinger fra alle enheter. Videre må man være i stand til å verifisere og kvalitetssikre tilbakemeldinger. Oppfølging og faglig rådgiving av de enkelte enheter i en slik situasjon. Enhetene er av ulik størrelse hvilket også gjør at de har ulike forutsetninger til å kunne håndtere en slik situasjon adekvat.
INFOFLYT – høyrisikoinnsatte	I dag innhenter sikkerhetspersoner ved regionkontorene informasjonen og følger opp de enhetene det gjelder og videreformidler dette til KDI. Dette er et saksbehandlingssystem som må revideres og ferdigstilles.
Statisk sikkerhet. Standarder Virkemidler	Personer ved regionkontoret med høy faglig kompetanse på området er rådgivere for enhetene. Det kan være ved anskaffelser av nytt utstyr, endringer i bygningsmasse eller uteområde, hendelser på enhetene, utfasing eller utskifting av utstyr, håndtering av (gjentakende) sikkerhetsmessige utfordringer mm. Regionkontoret har også kontakt og oppfølging med regionale og lokale statsbyggkontakter i slike saker.
Rundskriv G3/2005 organisert kriminalitet	Jevnlige møter med politiet for informasjonsutveksling med autorisert personell. Formålet er å forebygge kriminalitet og trygge samfunnet. Særlig fokus på organisert kriminalitet. Informasjon fra politiet kan bidra til at kriminalomsorgen i den enkelte enhet kan jobbe målrettet for å vanskeliggjøre og hindre denne gruppen i å fortsette sin kriminelle handlinger under straffegjennomføring eller varetekt.
Fengselsfaglig premissleverandør i klagesaker som gjelder sikkerhetsrelaterte spørsmål.	Ved en klagebehandling er det også viktig å kunne se for seg og forstå hvordan den daglige driften i en enhet fungerer. Når avgjørelser, i en klagesak, skal måles opp mot lover, forskrifter og hjemler blir regionalt sikkerhetspersonell konferert i forhold til fengselsfaglige spørsmål, sikkerhetstenkning og operativ drift.
Styring og tilsyn – fagområde sikkerhet og domsadministrasjon	Følge opp de mål og retninger disponeringsbrevet gir. Utforming av oppdragsbrev til enhetene. Saksforberedelse til tematisyn. Besøke enhetene for å gjennomføre tematisyn. Gi en grundig tilbakemelding (rapport) til enheten etter tilsynet. Videre oppfølging av de forbedringspotensialene en fant under tilsynet.

Granskningstilsyn ved hendelser	Ved alvorlige hendelser må overordnet nivå granske hvorfor hendelsen kunne finne sted og hva en må gjøre for å hindre at lignende hendelser. I noen hendelser må en også besøke enhetene. Noen hendelser er av en slik art at politiet er inne i bildet. En vil da måtte samarbeide med det lokale politiet.
Avvik	Behandle avvik som med dagens organisering skal behandles på regionalt nivå.
Narkotikabekjempelse. Strategier for narkotika- og rus-bekjempelse. Veiledning og rådgiving i narkotikarelaterte saker	Sørge for at enhetene har et felles bilde av nasjonale og lokale føringer. Strategi for rus- og narkotikabekjempelse må oppdateres og revideres Gi råd og veiledning til fengsler og friomsorgskontor som stilles overfor nye og ukjente utfordringer.
Hundetjenesten	Behandles separat. I flere av regionene gir også hundetjenesten tilbakemeldinger til regionkontoret om avvik og uhensiktsmessige rutiner i sikkerhetsrelaterte spørsmål.
Observasjon ved gjennomføring av øvelser på enhetene.	Den lokale enheten har ansvar for den operative gjennomføringen. Regionkontoret deltar som observatør for å påse at enhetene øver etter kriminalomsorgens retningslinjer og i tråd med oppdragsbrevet. På større øvelser samarbeider en med mange forvaltningssamarbeidspartnere. Etter en observasjon blir det skrevet en rapport som er en tilbakemelding til enheten.
Øvelser	Sette støttestab for enhetene ved kritiske hendelser. De som setter støttestab må også ha god kjennskap til den enheten som «eier» den kritiske hendelsen samt øvrige enheter som en kan bli nødt å trekke inn ressurser fra.
KIKS	Her har regionleddet en rolle. Det regionale biblioteket i KIKS må overføres til et annet eller sentralt nivå. Regionkontoret driver i dag opplæring og veiledning i bruk av KIKS. Det skjer både ved samlinger på regionkontoret, møter/samlinger på enhetene og veiledning over telefon. Oppfølging av enhetene fordrer at en kjenner enhetene.
Opplæring og kursing	I all opplæring vil KRUS måtte forholde seg til alle enhetene. Det kan være gjennomføringer som skal gjøres for hele landet som går på sikkerhet, kompetanseheving mv. I fysisk maktanvendelse har en i dag regionale instruktører som samler instruktørene på enhetene til fagsamlinger. KRUS holder samlinger for de regionale instruktørene.
Oppfølging av beredskapsplan	Implementering og oppfølging av nytt beredskapsplanverk er lagt på regionalt nivå. Dette er et omfattende arbeid som må plasseres og utføres.

Samlinger, erfaringsutveksling og oppdatering.	Sikkerhet, beredskap og narkotika. Gi enhetene en felles oppfatning av sikkerhetsbildet og en harmonisering av praksis. Samlinger på regionalt nivå kan ta høyde for variasjonene som finnes mellom enhetene og målrette samlingene ift deltakerne. Store sentrale samlinger vil i mindre grad gi nødvendig læring til den enkelte enhet.
Administrering av etatssystem.	Tilganger i KOMPIS, KIKS med mer. Kvalitetssikre at de riktige personene får tilgangene og at enhetene har de riktige tilgangene.
Følge opp saker fra Sivilombudsmannen	Lokale enheter besvarer forespørsler, regionene utreder i dag og sender en samlet besvarelse til KDI. Ved en omlegging kan KDI måtte henvende seg til hver enhet og motta besvarelser fra alle.
KIS	Strategiske føringer er et direktoratsansvar. Oppfølgingsansvar som regionene ivaretar i dag.
Resultatrapportering, oppfølging av målkrav	Oppfølging av målkrav i disponeringsbrev og oppdragsbrev. Alle enheter rapporterer i dag til regionkontoret hvert tertial. Her må det foretas en total gjennomgang av etatens rapporteringssystem.
Domsadministrasjon	
Stille varetektsplasser til disposisjon.	Sørge for å stille fengselsplass til disposisjon for politiet innen 48 timer (48 timers fristen). For å løse denne oppgaven er god forståelse og kunnskap innen innsattlogistikk avgjørende. Videre må man ha oversikt over enhetene slik at en unngår feilplasseringer. Utstrakt samarbeid og kontakt med domstoler og politidistrikt.
Hurtig iverksettelse dommer og bøter.	60 dager til innkallingsdato. Saksbehandlere må ha god innsikt i lokale forhold slik at en unngår feilplasseringer.
Opprettholde høyt belegg, sørge for optimal kapasitetsutnyttelse.	Holde en beleggsprosent på minst 94. Saksbehandler må ha god oversikt slik at belegget er sikkerhetsmessig forsvarlig sammensatt og en unngår feilplasseringer.
Varsling fra politiet, pågripelse i store saker.	I saker hvor politiet planlegger å gå til pågripelse av mange personer får domskoordinatorerne varsler av sensitiv karakter på forhånd. Ut fra sin lokalkunnskap jobber de for å skaffe de nødvendige plasser til politiet. I slike saker kan politiet ha behov for å spre de varetektsinnsatte i saken på flere fengsler. Det kan bety at en må flytte og bytte litt rundt på innsatte i løpet av meget kort tid.
Overføringer av innsatte.	Det kan være i saker hvor innsatte ikke kan sitte i samme fengsel lengre pga info som har kommet fram i etterforskningen. Det kan være at fengselet ser at det er en uheldig fangesammensetning i fengselet. Det kan være i saker hvor innsatte skal møte i rettssak et annet sted i landet.

Tilgjengelighet for veiledning av dømte, pårørende, advokater, påtalemyndighet, barnevern, rusinstitusjoner med flere	Regionkontorene bruker i dag mye tid på orienteringer og veiledning av domfelte som ikke har fått tildelt soningssted eller tidspunkt. Domfelte sender e-post, ringer og i enkelte tilfeller møter de opp personlig. En besvarer også andre spørsmål som gjelder straffegjennomføring.
Innsetting i fengsel, "Hvem passer hvor?" Sikkerhetsmessige spørsmål.	Plassering i forhold til sikkerhet, progresjon og innhold, tilpasset innsattes individuelle behov. Lokalkunnskap og fengselsfaglig kompetanse kreves av saksbehandler.
Soning med elektronisk kontroll.	Utsending av brev og samtale med domfelte.
Plassering av etterlyste innsatte, innsatte som ikke har møtt til soning.	Nødvendig med en god dialog med politiet for å få god informasjon om innsattes tilstand på pågripelsestidspunktet. God lokalkunnskap kreves for å kunne sette innsatte inn i riktig enhet.

2.2. Arbeidsoppgaver som naturlig faller på et sentralt nivå uavhengig av hvilken modell en velger for det lokale nivået.

Oppgaver	Kort beskrivelse av gjennomføring
Organisert kriminalitet	Jevnlige møter mellom politiet og kriminalomsorgen på region/distriktsnivå for informasjonsutveksling med autorisert personell med formål å forebygge kriminalitet og trygge samfunnet. Et overordnet blikk for å se flere enheter under ett. Avdekke nettverk som er mellom innsatte, hindre at de driver rekruttering til disse nettverkene og hindre at innsatte og domfelte fortsetter med kriminelle handlinger når de er i varetekt eller under straffegjennomføring.
Nordiske dommer	I noen av regionene er det domskoordinatorer som behandler saker som gjelder nordiske dommer.

3. OPPGAVER TIL LOKALT NIVÅ

Oppgaver som i dag hører til på regionalt nivå, og som naturlig innfaller på lokalt nivå/enhetsnivå i en tonivåmodell.

Oppgaver	Kort beskrivelse av gjennomføring
Narkotika handlingsplaner	Gjennomføre nasjonale strategier tilpasset lokale forhold.
Anskaffelse og utfasing av verne- og sikkerhetsutstyr i henhold til gjeldende standard.	Budsjettsak og enhetens virksomhetsplan. Må øremerkes i disponeringsbrevet. Etaten mangler en overordnet kompetanse på verne- og sikkerhetsutstyr. Krever en presis styringsdialog på området.

Høringer	Den lokale enhet utformer sitt høringssvar som formidles til regionkontoret. Hver region besvarer høringen samlet til KDI. Ved en omorganisering vil KDI måtte behandle et betydelig høyere antall høringssvar.
Fysisk maktanvendelse. I henhold til standardiserte krav gitt av sentral myndighet	Budsjettsak og enhetens virksomhetsplan. Opplæring og vedlikehold av kompetanse i enheten gjennomføres av enhetens instruktører. Ved dagens organisering følges enhetenes instruktører opp av regionale instruktører. Enheterne må sørge for at en har tilstrekkelig mange instruktører og ved behov sende folk til KRUS på opplæring. Hver enhet må forholde seg direkte til KRUS som må holde oversikt over nødvendige godkjenninger og regodkjenninger.

4. OPPGAVER MED UKLAR TILHØRIGHET I EN TONIVÅMODELL

Arbeidsgruppen har valgt å plassere alle arbeidsoppgaver enten på lokalt nivå eller på sentralt nivå. Siden vi ikke vet hvordan en tonivåmodell vil bli seende ut, har vi valgt å skille mellom de oppgavene vi plasserer sentralt som også vil kunne plasseres i et kriminalomsorgssenter og oppgaven som må plasseres sentralt uavhengig av organisering.

5. REDEGJØRELSE FOR KONSEKVENSER

5.1. Suksessfaktorer

Arbeidsgruppen ser store utfordringer dersom KDI både skal være et strategisk nivå og et operativt nivå. For å ha mulighet til å oppnå suksess bør KDI rendyrkes som et strategisk nivå og opprette enheter som for eksempel kriminalomsorgssentra som kan ivareta den operative og taktiske funksjonen overfor fengsler og friomsorgskontorer.

5.2. Risikofaktorer og konsekvenser

5.2.1. Risikofaktorer

- Manglende lokalkunnskap på sentralt nivå.
- Evne til å øke det faglige nivået på lokalt ledd.
- Evne til kompetanseheving. En konsekvens av at en flytter arbeidsoppgaver fra erfarne fagpersoner til personer som må læres opp.
- Mange enheter å forholde seg til og stor variasjon enhetene i mellom.
- Økt ressursbehov sentralt.
- Økt ressursbehov lokalt.
- Saksbehandlingstid.
- Tilgjengelighet.
- Asymmetri i forvaltningssamarbeidet

5.2.2. Økonomiske konsekvenser

Ved en gjennomgang av arbeidsoppgavene til sikkerhetsinspektørene, er det etter arbeidsgruppens oppfatning klart at ingen av disse vil bortfalle enten de plasseres på sentralt eller lokalt nivå. Arbeidsgruppen har allikevel kommet til at de fleste arbeidsoppgaver bør plasseres sentralt eller eventuelt ved et kriminalomsorgssenter. Dette vil medføre at KDI vil få et betydelig ressursbehov.

For å kunne betjene det mangfoldet av enheter som kriminalomsorgen har, vil KDI måtte øke lokalkompetansen. Det gjelder både inngående kompetanse om de forskjellige enheter og kunnskap om infrastruktur, geografiske forhold og samarbeidsparter til den enkelte enhet. Dette for å kunne utføre arbeidsoppgavene på en profesjonell og optimal måte.

KDI må påregne økt tilgjengelighet og en betydelig reisevirksomhet. Det vises her til deltakelse i øvelser som observatører, straksvarslinger, veiledning og synfaring i sikkerhetsspørsmål og alle typer tilsyn. I tillegg må KDI påregne økt tilgjengelighet i telefoniske henvendelser fra enhetene, domfelte, pårørende, advokater, politi / påtalemyndighet og øvrige forvaltningssamarbeidspartnere.

Ved en omorganisering vil resultatrapporteringssystemet kreve en omlegging. Dette vil være svært ressurskrevende for KDI.

Når det gjelder arbeidsoppgaver som arbeidsgruppen har lagt til lokalt nivå, vil det her kreve en styrking av ressurser lokalt, samt at en må påregne en betydelig kompetanseheving på ulike områder hvor regionalt nivå fram til i dag har hatt den nødvendige kompetanse.

All den tid arbeidsgruppen ser for seg at kriminalomsorgen fortsatt skal drive et forsvarlig og faglig godt sikkerhetsarbeid også etter en eventuell omorganisering, kan ikke de skisserte arbeidsoppgaver ses på som overflødige. Arbeidsgruppens konklusjon er at den ikke kan se tydelige besparelser ved en omorganisering. Det en oppnår er en sentralisering av arbeidsoppgavene, en økning av personell på sentralt nivå, større kontrollspenn og økt avstand til berørte personer og hendelser.

Når det gjelder domsadministrasjon har arbeidsgruppen også her konkludert med at flere av arbeidsoppgavene kan legges sentralt eller eventuelt ved et kriminalomsorgssenter, med den følge at KDI må få tilført betydelige ressurser og skaffe seg god lokalkunnskap. Domskoordinatorene mottar daglig en rekke henvendelser fra domfelte, pårørende, advokater, ambassader, barnevernsinstitusjoner, rusinstitusjoner, politi og påtalemyndighet med flere, noe som utgjør en stor del av deres arbeidshverdag.

Arbeidsgruppen kan heller ikke her se at det vil være noen gevinst i å omorganisere, kun en sentralisering av lokale og regionale arbeidsoppgaver. Det vil også her medføre økt avstand til berørte personer og hendelser. Arbeidsgruppen ønsker å presisere at dersom det velges en modell med et kriminalomsorgssenter kan flere av domskoordinatorenes arbeidsoppgaver bevares der.

5.2.3. Administrative konsekvenser

Arbeidsgruppens forslag til fordeling av regionadministrasjonenes arbeidsoppgaver vil få betydelige konsekvenser for lokalt og sentralt nivå. Regionalt nivå har fram til i dag, i enkeltsaker, fungert som egen operativ enhet, men i det alt vesentligste har regionalt nivå vært en støttefunksjon for lokalt og sentralt nivå. Saksbehandlings- og responstiden er kort og effektiv i forhold til lokalt- og sentralt nivå. Arbeidsgruppen ser at kontrollspennet ved å legge arbeidsoppgaver sentralt vil kunne øke risikoen for forlenget saksbehandlingstid. Saksbehandling og oppfølging av saker fordrer også god lokalkunnskap hos den som behandler sakene.

Arbeidsgruppen mener at det også må ansettes flere med fengselsfaglig og operativ kompetanse for å kunne håndtere de ulike saksfelt og fengselsfaglige problemstillinger.

Sentralt nivå vil ved omorganisering få nye operative oppgaver knyttet til sikkerhet og domsadministrasjon. Dette vil kreve en betydelig bemanningsmessig styrking av sentralt nivå, omfattende omstillingsprosesser og utarbeiding av nye organisasjonskart. Når det gjelder arbeidsoppgaver som etter sin art legges til lokalt nivå må disse gjøres robuste nok til å håndtere de nye arbeidsoppgavene.

5.2.4. Konsekvenser for forvaltningssamarbeidet

Forvaltningssamarbeid er et prioritert område i kriminalomsorgen. Den tverrpolitiske satsingen rundt tilbakeføringsarbeidet har vært retningsgivende for kriminalomsorgens arbeid. Regionalt nivå har inngått gjensidig forpliktende samarbeidsavtaler med en rekke samarbeidspartnere som er på det samme forvaltningsmessige nivå. I tillegg til avtaler følges rundskriv om samarbeid mellom helse, skolesektoren og politi. Det samarbeides også med Fylkesmannen, Fylkeslegen, Fylkesrådmannen, Fylkestannhelsetjenesten, Husbanken med flere.

Kriminalitetsbildet er i stadig endring. Denne endringen krever god kunnskaps- og informasjonsutveksling med politiet. Det avholdes jevnlig møter på regionalt- og lokalt nivå. Dette er informasjon av sensitiv karakter og gjelder ofte i saker med organisert kriminalitet. Gjensidig tillit, evne og kompetanse til å håndtere informasjon som kommer fram i disse møtene er helt avgjørende for samarbeidet. Samarbeidet med politiet omfatter også beredskapsarbeid og trusselvurderinger. Det er etter arbeidsgruppens oppfatning ikke gitt at dette vil kunne fortsette i den form det har i dag. Alle regioner har et samarbeid med politidistriktene. Selv om den enkelte region har organisert disse samarbeidene på forskjellige måter, påpekes det fra alle at en sentralisering av oppgaven vil føre til at man mister betydelig informasjon og kunnskap og at dette går ut over vårt samvirke med politiet. Det rapporteres fra politidistriktene i region sørvest at de er svært fornøyd med ordningen slik den er i dag.

Politimesteren i Rogaland angir at de separate møtene som avholdes mellom regiondirektør og politimester bidrar til å ta vare på gode relasjoner og felles forståelse av rollene i samarbeidet.

Han peker videre på at denne kjennskapen ikke må undervurderes ved omorganisering. Politiet og kriminalomsorgen kan stilles overfor krevende situasjoner knyttet til sikkerhetsspørsmål eller utveksling av sensitiv informasjon som er viktig for å kunne fylle våre samfunnsoppdrag på en rettssikker og trygg måte. God kontakt på sjefsnivå legger også til rette for god kontakt på nivåene under. Dette ivaretas etter

politimesterens syn best ved at kriminalomsorgen organiseres slik at det er et ledelsesnivå som tilsvarer politimesternivået også i fremtiden.

Det er videre et godt operativt samarbeid mellom regionadministrasjoner og PST.

Det er arbeidsgruppens oppfatning at det blir et forvaltningsmessig "tomrom" i dette samarbeidet. Det vil kreve en utstrakt møtevirksomhet og lokalkunnskap sentralt dersom dette arbeidet skal kunne videreutvikles. Politietaten er i utgangspunktet en tonivåmodell, men etaten er i realiteten en trenivåmodell med egne driftsenhetsledere som rapporterer til Politimesteren og hans stab som igjen rapporterer til Politidirektoratet.

Når det gjelder domskoordinatorenes arbeid blir de underhånden forhåndsvarslet om pågående aksjoner av sensitiv karakter for å sikre politiet nødvendig varetektskapasitet. Arbeidsgruppen vil påpeke at samarbeid i saker av denne karakter fordrer en hurtig saksbehandling og evne til å samhandle kjapt med de lokale enhetene og politiet.

Arbeidsgruppen er ved en omorganisering svært bekymret for samarbeidet med politidistriktene.

5.2.5. KDI's kontrollspenn innenfor anbefalte løsninger

Arbeidsgruppen ser at det vil være et stort antall underordnede enheter som vil rapportere direkte til KDI. Dette vil i seg selv medføre et betydelig merarbeid og et stort kontrollspenn. Videre vil det gi KDI et stort styringsspenn og et omfattende oppfølgingsansvar.

Kriminalomsorgsdirektoratet vil ved en omorganisering fortsatt være et strategisk nivå, men vil i tillegg bli et operativt/utøvende ledd i kriminalomsorgen. KDI (sentralt nivå) vil etter en omorganisering gi oppdrag til seg selv, gjennomføre oppdraget, påse at oppdraget er forsvarlig utført og vil måtte kontrollere og kvalitetssikre seg selv. Dette krever en stor grad av operasjonalitet og det strategisk overordnede arbeidet vil etter arbeidsgruppens oppfatning kunne lide. Dette kan skape en økt sårbarhet i forhold til f. eks akutte hendelser.

Det store kontrollspennet som KDI vil få, kan medføre at identifisering av risiko-områder kan vanskeligjøres.

6. KONKLUSJON

Arbeidsgruppen ser ikke økonomiske innsparinger innenfor arbeidsgruppens mandatområde, men snarere en **flytting** av personalressurser og organiseringen av disse uansett hvilken modell som velges.